

mentum per succedentia temporum curricula inviolabiliter conservetur, manu propria eum subtus firmantes, annuli impressione nostri insigniri iussimus.

Signum Domini Ludovici gloriosissimi regis.

A Odylo notarius ad vicem Altaldi archiepiscopi legit et subnotavit.

Actum Polliaco villa super Ligerim, iii Nonas Febr. indict. vi, anno autem xv regnante Ludovico rege glorioso.

ELECTIO S. MAIOLI IN ABBATEM CLUNIACENSEM

Vivente Haymardo itidem abbat

(Anno Christi 954.)

Ordine divinæ dispensationis cum primum sacris legibus a patriarchis et prophetis, tum etiam humanis consulibus et regibus motus populorum comprimeretur, post tempore incarnati Verbi ignea rhomphaea in ostio paradisi fonte lateris Christi extincta, ut regnum Dei violentius raperetur, cœpit status Ecclesiarum ab apostolicis viris piis moribus informari, et demum a sacris viris et abbatibus in subditorum mentibus regularis ordo disponi, ut per eam currentibus facilis cœlestis patriæ videretur ascensus. Sicque fit, ut quanto quis per exempla pietatis paterno cultu se ad excelsa erigens processerit, et subditis ad cœlestia sequendi ducatum præbuerit, tanto a remuneratore Domino multiplex mercedis et filiationis fœnus percipiet. Et quoniam ad prælatos respicit quidquid a subditis delinquitur, exemplum pravæ vitæ, et negligentiam subditorum, sententia divini examinis ignis gehennæ inexhaustus vindicat.

Quapropter ego Haymardus, sancti Petri Cluniacensis cœnobii abbas indignus, præsentibus atque futuris omnibus generatim notum esse volo, quia hæc et hujuscemodi mente pertractans, ætate defatigatus, officiis quoque corporis imminutus, dum minus me pastorali cura idoneum persentisco, beati Benedicti capitulatim [f., capituli] de constituendo abbate sollicitudine præmonitus (*Regulæ* cap. 64), cum omnibus fratribus meis, filiis et conservis, beati quidem Petri pridem clericum fratrem ac filium monachis Maiolum religiosum eligimus et abbatem esse decernimus, ne insolentia nostræ infirmitatis ordo deterescat, et repulsam in aliquo patiat, Domino propitio semper ad meliora provehendus, et ne technam alicujus excusationis prætendat (nam

sicut quis indigne ad regimen incautus aspirat, ita si quis dignus refugit, merito constringendus habetur), concilium episcoporum et abbatum adhibuimus. Et sicut Cluniacense monasterium Domino auctore a Guillelmo duce fundatum, nomine principis apostolorum sacratum, privilegiis Romanæ sedis insignitum, regalibus præceptis confirmatum, a reverendis quoque abbatibus domno Bernone et Odone ordinatum constat, ita cum omnibus abbatibus, locis et cellis ubi ubi eorum vel nostro tempore acquisitis, prædicto fratri ordinandum tradimus, atque tam ad ordinem servandum secundum beatum Benedictum, et instituta Patrum nostrorum, quam ad res disponendas, sub omni integritate, propitia divinitate, vinculis obedientiæ astringimus et abbatem unanimiter omnes proclamamus.

Hujus vero electionis et ordinationis ejus seriem per consultum, ut diximus, primatum comitis, et etiam nostri et advocati Leotoldi litteris sanciri præcipimus, atque regulariter celebratam ordinationem in Christi nomine confirmavimus, a Patribus et fratribus nostris scriptis confirmari præcavi sumus. Acta Cluniacensi cœnobio feliciter. Amen.

Ego Haymardus abbas huic electioni assensum præbui.

Maguboldus sanctæ Maticensis Ecclesiæ episcopus.

Childebodus peccator ipso jubente.

Eilbadus episcopus et monachus ipso jubente.

Rodolphus humilis abbas sancti Petri Cavillonensis.

Richardus humilis abbas.

Et centum triginta duo alii monachi cum eis subsignant.